

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Hiszpania) w dniu 26 lutego 2014 r. – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria przeciwko Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sprawa C-93/14)

(2014/C 151/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Miguel Angel Zurbano Belaza i Antonia Artieda Soria

Druga strona postępowania: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku wniesienia w 2009 r. przez bank pozwu w celu dochodzenia wierzytelności osobistej należnej od klientów po przeprowadzeniu licytacji nieruchomości obciążonych hipoteką, znajdzie zastosowanie, przy badaniu warunków umowy kredytu hipotecznego zawartej w 1986 r., dyrektywa 1993/13/EWG⁽¹⁾, jeżeli trzecia licytacja (19 lipca 1993 r.), jak również decyzje sądu co do wysokości należnych odsetek (3 lipca 2000 r.) i przybicia w odniesieniu do licytowanych nieruchomości (18 lipca 2000 r.) miały miejsce po publikacji wspomnianej dyrektywy?
- 2) Czy w przypadku wniesienia w 2009 r. przez bank pozwu w celu dochodzenia wierzytelności osobistej należnej od klientów po przeprowadzeniu licytacji nieruchomości obciążonych hipoteką, sąd krajowy winien interpretować art. 10 Ley 26/1984 w świetle dyrektywy 1993/13, uwzględniając to, że trzecia licytacja (19 lipca 1993 r.), jak również decyzje sądu co do wysokości należnych odsetek (3 lipca 2000 r.) i przybicia w odniesieniu do licytowanych nieruchomości (18 lipca 2000 r.) miały miejsce po publikacji wspomnianej dyrektywy?
- 3) Czy bezwzględnie obowiązujący charakter art. 131 zasada 12 Ley Hipotecaria definiuje jedynie, w świetle wyłączenia przewidzianego w art. 1 ust. 2 dyrektywy 1993/13, sposób przeprowadzania trzeciej licytacji w razie dochodzenia przez wierzyciela hipotecznego roszczenia rzeczowego, natomiast nie uniemożliwia badania przez sąd krajowy, w przypadku dochodzenia przez wierzyciela roszczenia z tytułu wierzytelności osobistej, czy metoda obliczania należnej kwoty jest zgodna z prawem wspólnotowym?
- 4) Czy jest sprzeczne z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi ochrony konsumentów (art. 3–5 dyrektywy 1993/13) dochodzenie przez bank od swych klientów, po przeprowadzeniu licytacji i przysądzeniu na jego rzecz prawa władności nieruchomości obciążonych hipoteką za „*raząco niską*” kwotę, wierzytelności osobistej, przy uwzględnianiu, do celów obliczenia należnych kwot, „*raząco niskiej*” kwoty zaoferowanej wcześniej za licytowane nieruchomości?
- 5) Czy w przypadku wniesienia w 2009 r. przez bank pozwu w celu dochodzenia wierzytelności osobistej należnej od klientów po przeprowadzeniu licytacji nieruchomości obciążonych hipoteką, których własność została mu przysądzona za cenę „*raząco niską*”, zasada równego traktowania stoi na przeszkodzie nieuwzględnieniu nowelizacji dokonanej przez Ley 1/2000 i Ley 4/2011?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29)